

Prošnja

*Da bi roža zacvetela
sredi mojega srca,
lepa roža nezvenelka,
dražja kakor iz zlata!*

*To bi roža ta dehtela
dan na dan in noč na noč,
in tako bi vedno bilo
srce vrtec mi cvetoč.*

*Nič ne bilo bi bridkosti,
nič ne bilo bi tožbá,
saj srce — tako veselo —
vsakemu tolažbe da!*